ឧបសម្ព័ន្ធ ១០

អនុសញ្ញាដែលបានសម្រេចរវាងព្រះករុណា នរោត្តម និងរដ្ឋាភិបាលកូសាំងស៊ីន ដែលមានកម្មវត្ថុ ដើម្បីកំណត់ព្រំដែនកូសាំងស៊ីននិងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

(B.C.P ១៥ កក្កដា ឆ្នាំ ១៨៧៣)

ព្រំដែនរវាងកូសាំងស៊ីនបារាំង និងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នឹងត្រូវបានសម្គាល់ដោយបង្គោលទាំងឡាយដែលមានបង់លេខ និងមានអក្សរចារិក ចង្អុលបង្ហាញអំពីកម្មវត្ថុរបស់វា ។ ចំនួននៃបង្គោលនឹងមានចំនួន ១២៤ បង្គោល ។ បង្គោលលេខ១ នឹងត្រូវដាក់នៅចុងខាងកើតបំផុតនៃព្រំដែន និងការក្រឹត្យ នឹងត្រូវបានបន្តទៅទិសខាងលិច នៅក្នុងលំដាប់ធម្មជាតិនៃលេខ រហូតដល់បង្គោល ១២៤ ដែលបានដាក់នៅចម្ងាយប្រហែល ១,២០០ ម នៅខាងជើងនៃព្រែកជីក វិញតេ និងនៅភូមិអណ្តូម វាំថាញ់ (Hoa - thanh) ។

ព្រំដែននេះ នឹងឆ្លងកាត់តាមចំណុចសំខាន់ៗដូចតទៅនេះ : ចំណុចចេញដំណើរ គឺបង្គោលលេខ១ ត្រូវបានដាំនៅលើមាត់ទន្លេតូច គឺទន្លេថ្មី ។ ទិសដៅទូទៅនៃព្រំដែនជាបន្តមកទៀត បានតម្រង់ទិសដៅទៅនិរតី និងឆ្លងកាត់តាមភូមិទាំងឡាយ គឺស្រុក ទុន , ស្រុកចាំប្លន , ស្រុកបានជ្រង , រុងខ្នុច , ស្រុកត្រាញ់ , ស្រុកដុង ដុំន , ភូមាំនដេត, ស្រុកកាអេ (Câe), ស្រុកកំពង់មានជ័យ (ឬបងហ្គា), បានសៀរតាមមាត់ទន្លេ កែបាក់ឡើងទៅតាមត្រើយខាងឆ្វេងនៃ Cai - Cay ឆ្លងទៅភូមិកំពង់ កាសាំង , ស្រុកតាម៉ែង , ស្រុកតាហុង , ស្រុកចែវបាធូ, ស្រុកមាំយ, ស្រុករាំថចាញ់ , ស្រុកតានូ , សៀរតាមត្រើយខាងជើងនៃព្រែកជីក ជ្រិះ-អាសី (ជាភាសាវៀតណាម Ta Du) សៀរតាមត្រើយខាងជើងនៃរាំច់ បាណាន កាត់តាមទន្លេខាងក្រោមទៅខាងត្បូងនៃកោះគគី (ជាភាសាវៀតណាម Cu-Lao-Cai-Sen) ឆ្លងកាត់កន្លែងប្រសព្វមុខនៃព្រែកគ្រួច ជាមួយព្រែកស្លូតរត់តាមខ្សែស្របទៅព្រែកជីកវិញតេ ទៅទិសខាងជើង ចេញទៅដល់ភូមិយ៉ាំងថាញ់ ហើយចេញពីនោះបានរត់ទៅ ហាទៀន ដោយទុកចោលនៅទិសខាងកើតនៃព្រែកជីក ព្រែកគ្រួស ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ១១

អនុក្រឹត្យរបស់អគ្គទេសាភិបាលឥណ្ឌូចិន ចុះថ្ងៃទី៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៣៥

អគ្គទេសាភិបាលឥណ្ឌូចិន Commandeur de le légion d’honneur ។

- បានឃើញអនុក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ២០ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩១១ ស្តីពីការកំណត់អំណាចអគ្គទេសាភិបាល និងការចាត់ចែងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋបាលឥណ្ឌូចិន ។
- បានឃើញក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៣៥ ។
- បានឃើញក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩១៥ ទាក់ទងទៅនឹងការប្តូរទឹកដីរវាងភាគីផ្សេងៗនៃសហភាពឥណ្ឌូចិន ។
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦១៥ ចុះថ្ងៃទី២៨ ឧសភា ១៩៣៥ របស់លោករ៉េស៊ីដង់ ជាន់ខ្ពស់នៅប្រទេសកម្ពុជាស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការមួយ ដើម្បីសិក្សាបញ្ហាកំណត់ព្រំដែនកូសាំងស៊ីនកម្ពុជា (ផ្នែកមេកុងបាសាក់) ។
- បានឃើញ កំណត់ហេតុរបស់គណៈកម្មការនេះ ។
- បានឃើញកិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់ដោយរ៉េស៊ីដង់ជាន់ខ្ពស់នៃប្រទេសកម្ពុជា និងទេសាភិបាលកូសាំងស៊ីន ។
- បានឃើញយោបល់ព្រមផ្សាយដោយក្រុមប្រឹក្សាអាណានិគម នៅកូសាំងស៊ីន និងក្រុមប្រឹក្សាអាណាព្យាបាលរបស់ប្រទេសកម្ពុជានៅក្នុងសម័យប្រជុំរបស់ខ្លួនរៀងៗខ្លួន ពីថ្ងៃទី២ និងថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៣៥ ។

ក្រុមប្រឹក្សានៃរដ្ឋាភិបាលឥណ្ឌូចិន បានយល់ព្រមរួចហើយ ។

សម្រេច

មាត្រា១ – ព្រំដែនដែលខ័ណ្ឌខេត្ត ចូវដុក (កូសាំងស៊ីន) និងខេត្តកណ្តាល (កម្ពុជា) រវាងទន្លេមេគង្គ និងទន្លេបាសាក់ រត់តាមខ្សែដែលបានគូសដោយគណៈកម្មការដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអនុក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៣៥

ដែលបានចង្អុលបង្ហាញខាងលើ នៅលើផែនការបញ្ចូលជាឧបសម្ព័ន្ធទៅក្នុងច្បាប់ដើម នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ព្រំដែននេះត្រូវបានបោះតម្រុយដោយ បង្គោលលេខ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ និង ៨៨ និងដោយចំណុច A , B , C , D ។

បង្គោល និងចំណុចទាំងនេះត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ :

បង្គោលលេខ ៨៤ ត្រូវបានដាំនៅចម្ងាយ ១០ ម នៅខាងត្បូងទិប្រសព្វមុខជាមួយ ទន្លេមេគង្គ នូវព្រែកជីកមួយ រវាងផ្នែកដីដ៏តូច ដែលជារបស់ De Van Cam នៅទិស ខាងជើង និងរបស់ Nguyen - Cao - Bang នៅទិសខាងត្បូង ។

បង្គោល ៨៥ ត្រូវបានដាំនៅលើជាយបឹងរៀម ខាងកើត នៅទល់មុខផ្នែកខ្វែង ខាង លិច នៃបឹងនេះ ។

ចំណុចA - ត្រូវបានកំណត់នៅចម្ងាយប្រហែល ១៤០ម នៅខាងកើត បូ-កា-ត្រា (Bau - Ca - Tra ចំណុចនេះត្រូវបានធ្វើឲ្យមានរូបរាងឡើងដោយគោលមួយតាម វិធីត្រីកោណ ដែលបានដាំនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៣៣ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការយកចេញនូវ ភូមិតាណាន់) (Tanan) ។

ចំណុច B - ត្រូវបានដាក់នៅជាយខាងលិច នៃផ្នែកមួយនៃមួង ឡុង (Muong Lon) តម្រង់ទៅទិសខាងជើងនៅចម្ងាយប្រហែល ១៥០ ម នៃទីប្រសព្វមុខនៃផ្នែក នេះជាមួយ មួងឡុន ខ្លួនឯង ។

បង្គោល ៨៦ ត្រូវបានដាំនៅលើត្រើយខាងលិចនៃរ៉ាច់កូឡាវ (Rach Co-Lao) នៅទល់មុខទីប្រសព្វមុខនៃ Rach នេះ និង មួងឡុន ។

ចំណុច C - ត្រូវបានដាក់នៅភាគខាងត្បូងបំផុតនៃហូ-តា-មី នៅលើចិញ្ចើមនៃ ផ្លូវរទេះ ដើរតាមត្រើយខាងត្បូងនៃវាលទំនាបនេះ និងនៅចម្ងាយប្រហែល ១គ.ម នៃ ត្រើយខាងលិចនៃព្រែកបាណាម ។

បង្គោល ៨៧ ត្រូវបានដាំនៅលើជ្រុងខាងត្បូងនៃផ្លូវលំដែលនេះនៅចម្ងាយ ប្រហែល ៥៣០ ម នៃផ្លូវលំនេះ ។

ចំណុច D - ត្រូវបានកំណត់នៅចម្ងាយប្រហែល ២៥០ ម នៃច្រាំងខាងត្បូងនៃ

ព្រែកបាក់ណាម និងនៅចម្ងាយ ៤៣០ ម នៃអន្លង់ត្រី មួយដែលជារបស់ខៀវ ធី មីយ (Khieu - Thi - Moi) ។

បង្គោល ៨៨ ត្រូវបានដាំនៅលើបាសាក់នៅចុងបំផុត នៃព្រំដែនខាងត្បូងនៃដី បិតស្រា នៅបាក់ណាម ។

មាត្រា២ – គណៈកម្មការបោះគោលដីមួយ នឹងត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញជាខាង ក្រោយ ដើម្បីចាត់ចែងដំណើរការនៅពេលទឹកនាច នៅពេលដាំបង្គោលដែលត្រូវ ដាក់សញ្ញាព្រំដែនថ្មីនេះ ។

មាត្រា៣ – ទេសាភិបាលកូសាំងស៊ីន និង លោករេស៊ីដង់ជាន់ខ្ពស់នៅប្រទេស កម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តនូវអនុក្រឹត្យនេះរៀងៗខ្លួន ។

ហាណូយ, ថ្ងៃទី៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៣៥
ហត្ថលេខា René ROBIN

ដើម្បីចម្លងចែក
ប្រធានការិយាល័យឯកសារ
ហត្ថលេខា : GUI GVES

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ប្រធានការិយាល័យទី១
ហត្ថលេខា : អានមិនដាច់
(ILLISIBLE)